

Het eerste dat Lynn opmerkte toen ze uit het vliegtuig stapte, was de koude frisheid. Zelfs vlak naast de ronkende machine vulden haar longen zich met de scherpe, schone lucht. Heerlijk. Daarna zag ze de sneeuw. Natuurlijk had ze door het kleine raampje al van de besneeuwde landschappen kunnen genieten, maar nu was het dichtbij, levensecht en toch sprookjesachtig. Ze probeerde zo veel mogelijk in zich op te nemen terwijl ze via het ijzeren trappetje naar de grond wankelde. Eenmaal stevig op de grond liet ze zich meevoeren door de stroom medepassagiers. Op wonderbaarlijke wijze leek iedereen te weten waar ze heen moesten, dus volgde Lynn ze gedwee. Voor haar was dit nieuw terrein en ze nam elk beetje begeleiding dankbaar aan.

In de aankomsthal ving ze flarden van gesprekken op in allerlei talen. Ze hoorde voornamelijk Noors en andere Scandinavische talen, maar ook wat Nederlands, Duits, Engels en een aantal meer zuidelijke talen die ze moeilijk kon plaatsen. Behalve alle stellen en groepjes waren er gelukkig ook anderen die alleen reisden. Het vormde een vreemd soort geruststelling voor Lynn om te weten dat ze niet de enige solo-reiziger was. Zo was ze toch een beetje deel van een groep. Misschien dat zij straks wel werden verwelkomd door hun gezin, of vanavond naar de kroeg zouden gaan met vrienden, maar voor nu hoorden ze bij haar soort.

Haar soort... Lynn zuchtte. Zij was nu echt alleen. Haar ouders, vrienden, verdere familie, haar hele netwerk was op dat moment een kleine vijftienhonderd kilometer bij

haar vandaan. Zeventienhonderd als je met de auto zou gaan. Bij die gedachte moest ze even slikken. Ze had het van tevoren wel geweten, maar nu was het ineens echt. Terwijl ze in haar eentje op haar bagage stond te wachten, niet wetend wat voor welkom haar straks in haar nieuwe huis te wachten stond, besepte ze zich dat ze voortaan op zichzelf aangewezen was. Maar ach, onder haar grote donsjas haalde ze haar schouders op, ze kon zich prima redden. Hiervoor in Nijmegen woonde ze ten slotte ook op zichzelf. Dat ging ook altijd goed. Verhuizen naar Noorwegen zou daarin geen verschil moeten maken. En bovendien, dit was waar ze al jaren van droomde. Wonen in Trondheim, genieten van de prachtige natuur en vriendelijke mensen en ondertussen haar geld verdienen met werk als paardentrainer. Ja, ze zou haar leven helemaal opnieuw moeten opbouwen, maar dat was prima. Ze zou via Facebook en skype contact houden met haar vrienden en familie in Nederland en ondertussen een heel nieuw netwerk opbouwen in Noorwegen. Binnen de kortste keren zou ze allerlei leuke vrienden hebben om mee af te spreken en haar Noors te oefenen. Langzaam kroop er een grote glimlach op haar gezicht. Ze zag het al helemaal voor zich. Ze zouden weekendjes weg gaan om te langlaufen in de bergen, samen traditionele Noorse gerechten koken, 's avonds laat warme chocolademelk drinken en verhalen vertellen. Als ze het zo bedacht, kon haar nieuwe leven niet snel genoeg beginnen.

De lopende band begon te bewegen en de mensenmassa bewoog zich als een enkel wezen dichterbij de machine toe. Lynn zette haar gedachten opzij om zich op haar nu dringende taak te richten. Ze wrong zich tussen een paar lange zakenmannen door zodat ze goed zicht had op de

voorbijkomende koffers.

Naast haar stond een vrouw met drie kleine kinderen. Ze had het stel in het vliegtuig ook al gezien, een paar rijen voor haar. Ze had zich erover verbaasd hoe de kinderen de hele reis rustig zaten te lezen en spelletjes speelden, van het instappen op Schiphol tot de landing op Vaernes. Ook nu keken ze rustig toe, terwijl de koffers voorbij kwamen sukkelen. Ze letten duidelijk op of hun eigen spullen al te zien waren, maar zonder de uitgelaten drukte die de meeste andere kinderen in de hal vertoonden.

Geboeid hield Lynn ze met een half oog in de gaten. Waren deze kinderen gewoon zo goed opgevoed? Zou dat normaal zijn, hier in het Noorden? Voorzichtig schuifelde ze iets dichterbij om hun gesprek te kunnen opvangen. Misschien was dat niet heel netjes, maar soms won haar nieuwsgierigheid het nou